

7

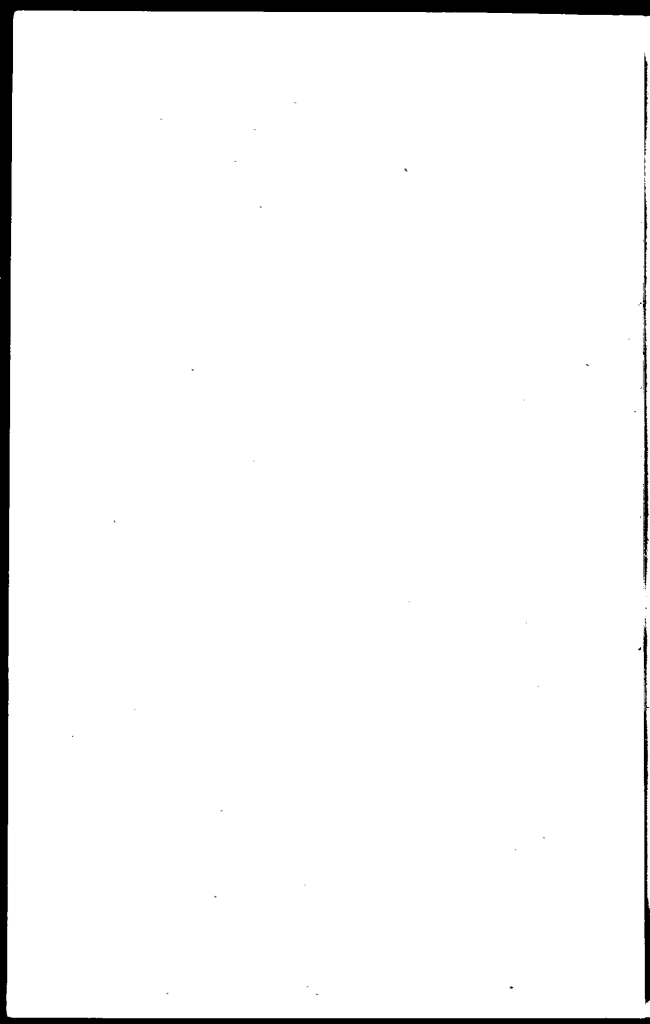
RICHARD LEEUWENHART.

Z A N G S P E L.

R I C H A R D
L E E U W E N H A R T,
K O N I N G V A N E N G E L A N D,
Z A N G S P E L.
N A A R H E T F R A N S C H G E V O L G D
V A N
S E D A I N E.
D O O R
B A R T H O L O M E U S R U L O F F S.

Te A M S T E R D A M, *by*
J. H E L D E R S, E N A. M A R S, 1791
Met Privilegie.

T O E W Y I N G

A A N D E N

W E L E D E L E N G R O O T Ä C H T B A A R E N

H E E R E

Mr. JOACHIM RENDORP,

V R T H E E R V A N M A R Q U E T T E ,

OUDEBURGERMEESTER DER STAD
AMSTERDAM,
MEESTERKNAAP VAN HOLLAND,
AMBACHTSHEER VAN DIEMEN
EN DIEMERDAM,
DIRECTEUR VAN DE COLONIE VAN
SURINAME,
EN
WEGENS HUNED. GROOT-MOG. GECOM.
MITTEERD TOT DE ZAAKEN VAN DE
OOSTINDISCHE MAATSCHAPPT.

Sedaine schuile vry in schaduw van lauwrieren,
Zich streelend met den prys die zyne vlyt beloont,
Daar hy het voorhoofd van zyn' *Richard* ziet versieren,
Met eenen naam, die grootsch hem en zyn' arbeid kroont.
Hy waane dat geen roem zyn' roem kan evenaaren,
Dewyl prins HENRIK, de eer der helden, pruisfenslof;
Des grootsten FREDRIKS steun, 't hart zyner legerfchaaren,
Zyns helds mecenas wierd, voor 't oog van frankryks hof:

6 RENDORP! de eeren roem ook myne vlyt gefchonken,
Door uw befcherming aan myn' *Richard* toe te staan,
Doet my niet minder dan *Scdaine* in luister pronken,
En weegt by 't fieraad op van zyne lauwerblaên.
Ik Durf onbefchroomd voor 't oog van aller kunstenreiën,
Daar gy myn' arbeid tot een kunstmeceen verftrekt,
Myn' *Richard* op 't tooneel van amftels fchouwburg leiën,
Waar uw geachte naam hem voor vervolging dekt,
En, als prins HENRIKS naam in frankryk, zal vereeren.
Hy die verdienften heeft is in het choor der kunst,
Gelyk aan koningen die waerelden regeeren;
Dus fchuilt hy veilig in de fchaduwe uwer gunst.

B. R U L O F F S.

Den 24 van Sprokkelmaand,
M D C C X C I.

GEACHTE KUNSTVRINDEN.

Die, op eene loffelyke wyze, uwe uuren van uitspanning onzen nederduitschen schouwburg toewyd, en den thans heerscheden smaak voor het hart en oorstrzelend zangspel zo wel hulde doet als het verheven in het treurspel, het trefsende in het tooneelspel (Drama) en het vermaakelyke in het zedelyk blyspel, ontfangt weder eene lettervrucht myner uuren van verlustiging, dewelke haare geboorte, aanwas en rypheid verschuldigd is aan de kunstliefde waarmede myne voorigen door u werden aangenomen.

Met zeer veel vergenogging zag ik u, geduurende ik bezig was Richard Leeuwenhart uit het fransche proza in nederduitsche dichtmaat over te zetten, met yver het fransch tooneel bezoeken, wanneer men hem daar vertoonde, en door schaterend handgeklap uwe goedkeuring te kennen geeven, zo wel aan den vrindschappelyken yver van den kloekmoedigen Blondel ten einde zynen koning op te spooren en deszelfs boeijen te slaaken, als aan het voortreffelyk en juist geschikt musiek, dat alle bewyzen oplevert van de kunde des beroemden Gretry. Deze goedkeuring deed myniet meer twyffelen aan uwen smaak voldaan te hebben, door dit zangspel in het nederduitsch over te brengen en zo spoedig mogelyk af te maaken.

Zo myn Richard by voordduuring dat geene zal erlangen dat ik 'er my, by vooruitzicht, op goeden grond, van durfde belooven, zal ik rekenen in myne pooging naar wensch geslaagd te zyn, niets meer beoogende dan, door de goedkeuring van kundigen, den schouwburg voordcel aan te brengen.

De Gecommitteerden tot de zaaken van den Schouw-
burg hebben, volgens Octroy door Hunne Ed. Groot-
Mog. de Heeren Staaten van Holland en Westvriesland,
den eersten November, 1787, aan hen verleend, het
recht van deeze Privilegie, alleen voor den tegenwoor-
digen druk, van RICHARD LEEUWENHART,
Zangspel, vergund aan J. HELDERS EN A. MARS.

Amsterdam, den 24 Maart, 1790.

Geen Exemplaaren zullen voor echt erkend worden,
dan die door één' der Heeren Gecommitteerden onder-
teekend zyn.

et van Reynold

P E R S O O N A A D J E N

- RICHARD DE EERSTE . bygenaamd LEEUWEN-
HART, *koning van engeland.*
MARGARETHA, *gravinne van vlaandren en artois.*
BLONDEL, *vriend van Richard.*
LANDRECHTER.
FLORESTAN, *gouverneur van het kasteel waarin Richard ge-
vangen zit.*
WILLIAMS.
LAURETTE, *deszelfs dochter.*
BEATRIX, *staatjongvrouw van Margaretha.*
GUILLOT, *een boer.*
ANTONIO, *een boerejongen.*
EERSTE }
TWEDE } *bediende by het gevolg van Margaretha.*
Een SOLDAAT.

A L L E E N Z I N G E N D E N .

- Eenige RIDDERS }
Eenige OFFICIEREN } *van het gevolg van Margaretha.*
Eenige SOLDAATEN, *van Florestan.*
CHARLES, }
URBYN, } *bedienden van Margaretha.*
MATHURYN, *een bejaarde boer.*
Deszelfs VROUW.
COLETTE, *eene jonge boerin.*
Eenige BOEREN en BOERINNEN.

Z W Y G E N D E N .

- RIDDERS en OFFICIEREN. }
STAATJONGVROUWEN. } *van het gevolg
van Marga-
retha.*
BEDIENDEN.
SOLDAATEN, *van Florestan.*

Het spel speelt niet verre van Lintz.

Het tooneel verbeeld in het eerste bedryf een landschap met het huis van WILLIAMS. In het tweede bedryf een kasteel omringd van zyne grachten en muuren waar achter de gemeene weg. Op het dak aan de binnen kant van het kasteel is een plat waarop men gaan kan, doch zodanig geplaatst dat men daarop zynde, door de voorbygangeren niet kan gezien worden. Het derde bedryf speelt eerst in eene kamer in het huis van WILLIAMS en vervolgens, wanneer het tooneel verandert, ziet men weder het kasteel doch van eene andere zyde.

RICHARD LEEUWENHART, ZANGSPEL.

EERSTE BEDRYF.

Geduurende de ouverture gespeeld wordt, ziet men verscheiden landlieden, hunne schoppen, spaden en andere landgereedschappen op derzelver schouderen draagende, heinde en weder over het tooneel gaan. Ze zyn in hunne kamizools gekleed, en hebben hunne rokken over den arm.

EERSTE TOONEEL.

De Oude MATHURYN, zyne VROUW en
COLETTE.

CHOR van zingende BOEREN en BOERINNEN.
Deze allen verschynen beurteling op het tooneel.

CHOR.

Men zing', men zing, laat nu de vreugd ons hart beffieren:

Men zing', welân,

Laat ons nu bly ten ouzent gaan.

(*) 't Zal morgen feesttyd zyn,

Want de oude Mathuryn

Zal 't trouw-verjaaren vierên.

't Is waarheid, geen' schyn.

bis. Men zal 'er dansen by 't gebruik van lekkren wyn.

A

CO-

(*) *Als tegen elkander spreekende.*

2 RICHARD LEEUWENHART,

COLETTE.

Ik durf, voor vast, vertrouwen,
Antonio! 'k zal u 'er niet,
Naar myn' wensch, aanschouwen.
Wat baart my dat verdriet!

*Eene tweede troep boeren en boerinnen, zingende
uitkomende, tegen Colette.*

't Zal morgen feesttyd zyn,
Want de oude Mathury
Zal 't trouw-verjaaren vierē.
't Is waarheid, geen schyn.
Verban uw smart en pyn.

Men zal 'er dansen by 't gebruik van lekkren wyn.
't Is waarheid en geen schyn.

Het Orchest speelt alleen.

*Eene derde troep zingende boeren en boerinnen, aan het
einde des tooneels uitkomende er zacht tegen elkanderen.*

ô Ja, 't zal morgen zyn,
Dat de oude Mathury
Zal 't trouw-verjaaren vierē.
't Is waarheid, geen schyn.

6is. Men zal 'er dansen by 't gebruik van lekkren wyn.

Het Orchest alleen.

De Oude MATHURY, *verschynt op het tooneel,
zyne vrouw onder den arm hebbende.*

't Zal dan morgen zyn,
Dat de oude Mathury,
Met zyne goede vrouw,
Weér 't feest viert van zyn trouw?

MATHURY, *en zyne vrouw te saamen.*

Wy wierden een paar,
Nu voor vyftig jaar:

Daar

Daar die tyd ons heugt,
Voegt aan ons de vreugd.

*Boeren en boerinnen, dewelke zingende
van het tooncel gaan.*

Men zing', men zing; laat nu de vreugd ons hart beslicren,
Men zing'; welkan,

Laat ons nu bly ten onzent gaan.

't Zal morgen feesttyd zyn,

Want de oude Mathuryr,

Zal 't trouw-verjaaren vieren.

't Is waarheid, geen schyn.

is. Men zal 'er dansen by 't gebruik van lekkren wyn.

T W E E D E T O O N E E L.

BLONDEL, ANTONIO.

BLONDEL, *hebbende een groot bovenkleed aan, waar
onder hy een viool heeft. Hy word door Antonio geleid.*

Antonio, wat hoor ik ginds? hoor ik geen zingen? .

ANTONIO.

ó Ja. 't Is niemendal. Het zyn maar dorpelingen;

Zy gaan naar huis; hun werk is afgedaan.

't Wordt avond en de zon is reeds aan 't ondergaan.

BLONDEL.

Zeg, lieve vriend, kunt gy me doen bericht bekomen
Waar 'k ben.

ANTONIO.

Gy zyt niet verr' van een zeergroot kasteel,

In 't midden en rondom van 't zelve zyn zeer veel

A 2

Ver-

Eerste Bedryf.

4 RICHARD LEEUWENHART,

Verheven muuren en veel torens. Door de boomen
Zie 'k op een hoogte ook een' soldaat in het geweer.

BLONDEL.

'k Ben moê.

ANTONIO.

Hier is een steen. 't Gelykt een bank, zit neêr.

BLONDEL.

'k Bedank u.

Hy zet zich op de steene bank neder.

ANTONIO.

Zoud gy gaarne willen weeten,

Waar gy omtrent nu zyt gezeten?..

Gy zit op eene bank van steen,

Recht over eene deur van een gebouw, het geen
Een pachters woning schynt, gelyk't my komt te voeren.

Doch 't is veel prachtiger... Naar ik bespeuren kan,
Is het een huis van d'een' of andren edelman.

BLONDEL.

Antonio, wil eens voor my gaan hooren,
Of ik ook hier omstreeks deez' nacht, kan slaapen. Ga.

ANTONIO.

Moet ik op deze plaats weêr by u komen?

BLONDEL.

Ja.

Ik denk niet verr' van hier te gaan; met geen gedachten.

Ik ben verplicht u hier te wachten.

Wanneer men blind is, beste maat!

Moet

Moet men vertoeven op de plaats waar men ons laat.
Vergeet vooräl niet my, van hier, weér af te haalen.

ANTONIO.

Neen, neen, daartoe kost gy my al te wel betaalen.
Maar, oude man, ik heb aan u iets voor te slaan.

BLONDEL.

Wat toch?

ANTONIO.

Het is juist iets dat ik?..

BLONDEL.

Laat hooren.

Spreek onbescbroemd, myn kind, doe my uw zaak ver-

ANTONIO.

(staan.

Ik vrees u waarlyk te verstooren:
Maar morgen kan ik niet wel met u gaan.

BLONDEL.

Waarom niet?

ANTONIO.

Wel dan zal grootvader met grootmoeder
Weér trouwen. 'k Moet 'er zyn. Myn kleinzoon, die haar

BLONDEL.

(broeder...

Uw kleinzoon? Hoe! hebt gy een' kleinzoon?..

ANTONIO.

Wis.

Hun kleinzoon die myn broeder is,
Zal dan metëen zyn bruiloft houën,
Dewyl hy met een meisje uit deze streek zal trouwen.

A 3

BLON-

Eerste Bedryf.

6 RICHARD LEEUWENHART,

BLONDEL.

Zeg, zoudt gy ook misfchien
My kunnen onderrichting geeven,
Of 't meisje in dat kasteel woont, alwaar gy, zo even
Hebt een' foldaat in het geweer gezien?

ANTONIO.

Zy woont daar niet.

BLONDEL.

Maar hoe zal ik het morgen stellen?
Wie zal my dan in uwe plaats verzellen?

ANTONIO.

o Wees daarom in 't minst maar niet bezwaard.
Ik zal u een' van myn bekenden,
Een' myner beste makkers zenden.
Hy is een weinig los van aart:
Maar 'k zal hem zeggen dat hy vaardig, zonder beiden,
U naar de bruiloft moet geleiden.
Daar zult ge op uw viool dan speelen, wees gerust.

BLONDEL.

Hebt ge indedaad dan in het dansen zo veel lust?

ANTONIO.

L I E D.

Geen dansen kan myn hart verrukken,
Het is alleen Colettes min.
De lieve hand van myn vriendin,
Haar hart steeds aan myn hart te drukken,
Is van myn' wensch de vrucht te plukken,
Steeds fluistren wy
Zeer stil ter zy'

Z A N G S P E L. 7

Zeer stil, zeer stil, zeer stil ter zy'.

Ach! war verdriet! *bis.*

Dat gy haar ook niet ziet. *bis.*

BLONDEL.

't Is waar, myn lieve vrind, 'k ben welbeklaagenswaardig.

ANTONIO, *vervolgd zyn lied.*

Ze is twaalf en ik ben zestien jaaren.

Ach! wierden wy van moeder niet,

Waar we ons bevinden, steeds bespied!

Doch welk een finart my zulks kan baaren,

Verdryft Colette al myn bezwaaren.

Steeds fluistren wy

Zeer stil *enz.*

BLONDEL.

Vervolg maar. Ik verbeeld my haar te zien.

ANTONIO.

Wel hoe kan dat gefchiën?

Gy die niet zien kunt, zoud haar zien: wel dat is aardig.

Hy vervolgt verder zyn lied.

Colette is al myn vreugd in 't leven.

Geen vogeltje is zo vlug en gaauw,

Haar voeten raaken de aarde naauw',

Wanneer men haar langs 't veld ziet streeven,

Doch nooit kan zy myn oog ontzweeven.

Steeds flusten wy

Zeer stil *enz.*

BLONDEL.

Nu, beste maat! ga heen en tracht my te geryven.

Verneem 'of 'k hier deez' nacht kan blyven.

A 4

DER.

Eerste Bedryf.

8 RICHARD LEEUWENHART,

DERDE TONEEL.

BLONDEL, *zyn' baard afdoende.*

ô J, het is gelyk hy my te kennen gaf.
'k Zie daar een sterk kasteel met torens, hooge transsen,
Omringd met grachten en met schanssen!
Zo verr' van de frontieren af! . .
Zo afgezonderd in moerasen, wildernissen!
Het is gemakkelyk te gissen,
Dat dit kasteel dient voor gevangenen van staat.
My wierdt bericht dat men het niemand nadrenlaat.
'k Zal evenwel my alles onderwinden,
Om, zo 't my mooglyk is, daar toegang toe te vinden.
Men zal my denkelyk, bedrogen door den schyn
Dat ik niet zien kan, niet, wantrouwend, tegen zyn
Baande eertyds Orpheus zich naar de onderaardsche stree-
Door liefde, een' open weg in spyt van Pluto's magt, (ken,
De oprechtvrindschap zal mischien nudoor haar kracht
My helpen, en voor my en slot en grendlen breeken.

A R I A.

ô Richard! ô myn vorst! wil iedereen
U dan verlaaten!
Ben ik 't op aarde alleen,
Wiens trouwe bystand u moet baaten?
Ik de eenigste in 't heellal! En is 'er anders geen
Welke u verlost van die u haaten?..
ô Richard! enz.

ô Margarethe! ach! welk een finart!
Gevoelt, om zynen ramp, uw hart!..

Gy vorsten : zo u vrindschap streelt,
 Zoek haar niet daar de lauwen praalen,
 Maar daar de kunstrei blydschap teelt,
 In lommerryke mirthedalen;
 Alwaar zy steeds belangloos kweelt,
 Van heil en plichtbetrachting,
 Van liefde, en trouw en achting.

o Richard! enz.

Maar 'k hoor gerucht, 't wordt tyd
 Dat ik my weêr vermomme, opdat ik dus met vlyt,
 De rol, die ik myzelv' verftoutte toe te deelen,
 Omzichtig af moog' speelen.

V I E R D E T O O N E E L.

BLONDEL, WILLIAMS, GUILLOT.

WILLIAMS, *Guillot ter deure uitftotende, houd hem
 by een oor vast. Guillot komt fchreeuwende op het tooneel.*

Dit leert u brieven aan myn dochter brengen!

GUILLOT.

Wel,

't Is op des gouverneurs bevel.

T R I O.

WILLIAMS.

De gouverneur zondt u hier heen?.

En hoort myn dochter zyn verleidelyke reên?

GUILLOT.

Dees brief, naar 'k gis, door hem gefchreeven,

Moest ik haar zelve in handen geeven.

A 5

BLON-

10 RICHARD LEEUWENHART,

BLONDEL, *ter zyde.*

Wat waar 't voor my een gunstig lot,
Was dit de gouverneur van 't slot.

WILLIAMS.

Het kan niet zyn dat myn Laurette,
Op zyn gevele haar zinnen zette.

Tegen Guillot.

En gy, en gy,
Zo 'k u weêr zie raakt gy niet vry.

GUILLOT.

Wees maar niet bang.
Ik kom niet weêr, myn leven lang,

WILLIAMS.

Ga heen. Zeg dat zyn pooging
En beooging,
Wat hy verricht', toch nimmermeer
Wel zullen slaagen,
En aan my behaagen.
Hy doet my waarlyk te veel eer.

BLONDEL, *ter*
zyde.

GUILLOT.

WILLIAMS,
tegen Guillot.

} De gouverneur zond hem hier heen?

} De gouverneur zond my hier heen.

} Zwyg. Ik versta van hem geen reên.

WILLIAMS.	BLONDEL.	GUILLOT.
En gy, en gy,	Ik bid, mynheer,	Sla my toch niet :
Zo 'k u weêr zie	Leef toch in vrede en	wees maar niet
raakt gy niet vry.	twist niet meer.	bang, \
	Myn vrienden, houdt,	Ik kom niet weêr myn
	ei houdt u stil,	leven lang.
	Hebt toch geen meer	
	verschil.	

WILLIAMS, *tegen Laurette, die op het tooneel verschynt,*
en een teken aan Guillot geeft om te vertrekken,
die daarop schielyk wegloopt.

En gy, zo ge immermeer,
 Eens weêr
 Dien snooden ziet,
 Verwacht dan vry
 Uw straf van my,
 Dees vuist zal toonen wie 't gebied.

LAURETTE.

Myn vader, wil me vry vertrouwen,
 'k Kwam waarlyk niet den gouverneur te aanschouwen.
 Gy zult steeds van my zyn voldaan.

WILLIAMS.

Ik wil nooit iets van hem verstaan.

LAURETTE, BLONDEL en WILLIAMS
herhaalen de voorige woorden.

WILLIAMS.

Ga, wil ten eerste u weêr in huis begeeven.

12 RICHARD LEEUWENHART,

VYFDE T O O N E E L.

WILLIAMS, BLONDEL.

WILLIAMS.

Hoe zal ik dit verstaan? ze zegt me dat ze niet
Met hem gesproken heeft, en dat ze hem niet ziet!
En hy heeft evenwel deez' brief aan haar geschreeven!..

Ik wenschte van deez' brief wel d'inhoud te verstaan.
Men heeft thans een manier van schryven aangenomen,
Waar ik geenszins weet uit te komen.

Hy keert den brief aan alle zyden om.

Zo'kiemant wist..Deez'man..Maar hy's hier niet van daan;
En zal dus... Oude man, ei zeg my, kunt gy leezen?

BLONDEL.

Voorzeker, ja, ik kan wel leezen, maar...

WILLIAMS.

Lees dan deez' brief eens voor me: daar.

BLONDEL.

Mynheer wil my verschoonen. 't Kan niet wezen,

Vermits ik in 't geheel niet zien kan; want

De turken hebben bei myne oogen toegebrand,
En door een scherpe vlym my 't lieve licht benomen.

Antonio verschynt op het tooneel.

Maar ziet gy, hier omtrent, geen' kleinen jongen komen?

WILLIAMS.

Ja.

BLON-

BLONDEL.

't Is gewis de knaap die my geleiden moet.
Laat hem maar leezen wat gy wilt. Hy leest zeer goed.

Z E S D E T O O N E E L.

WILLIAMS, BLONDEL, ANTONIO.

BLONDEL.

Antonio, zyt gy 't?

ANTONIO.

Ja, oude man, ik ben 't.

BLONDEL.

Gy zyt wel zeer lang weggebleeven.

ANTONIO, *zacht*.

Ik had me eerherwaard heen gewend,
Maar 'k vond juist onder weg... 'k moest iets te kennengee-
BLONDEL. (ven.

Kom lees den brief eens van dien heer. Welân,
Lees duidelyk en sterk opdat men 't kan verstaan.

*Zieh blind veinzende keert hyzich naar de zyde waar
Antonio niet is.*

Nu, beste maat! wil maar beginnen.

ANTONIO, *leest*.

„Bevallige Laurette,”

WILLIAMS.

Bevallige Laurette!... op deze wyze maakt
Men jonge meisjes los van zinnen.

Eerste Bedryf.

AN-

14 RICHARD LEEUWENHART,

ANTONIO, *leëzende.*

„Beyallige Laurette, myn hart kan zyne vreugd niet
„bepaalen op uwe betuiging dat gy my altyd zult be-
„minnen.

WILLIAMS.

Hoe! hem betuigen dat ze in liefde voor hem blaakt?
Ontaarde dochter!..

BLONDEL.

Stoor hem niet.

tegen Antonio.

Wil verder leezen.

ANTONIO, *leezende.*

„Zo de gevangenen, den welken ik niet kan verlaaten...

WILLIAMS.

Zo veel te beter.

BLONDEL.

De gevangenen!...

ANTONIO, *leezende.*

„Zo de gevangenen den welken ik niet kan verlaaten, my
„niet belette by dage uit te gaan, wierp ik my...

WILLIAMS.

Mogt het wezen

In 't diepst der gracht van uw kasteel.

BLONDEL, *zacht ter zyde.*

Den welken ik niet kan verlaaten....

Overluid tegen Antonio.

Wil vervolgen.

AN-

ANTONIO, *leezende.*

„ Wierp ik my aan uwe kniën; maar zo het mogelyk is
„ deezen nacht! ”

Spreekende.

Hier is wat uitgedaan.

BLONDEL.

Lees voort maar in 't geheel.

ANTONIO, *leezende.*

„ Laat my dan door den een' of anderen weeten op wat
„ uur ik u zoude spreken kunnen.

*Uw oprechte en getrouwe min-
naar en standvastige ridder.*

FLORESTAN.

WILLIAMS.

Had de afgrond u voor eeuwig ingezwolgen!

Damnd! ...

BLONDEL.

Damnd! . . Zyt gy een engelsman?

WILLIAMS.

Ja wel.

BLONDEL.

Uw natie is niet ligtlyk te vertsaagen.

Het geen ik niet begrypen kan,

Is, hoe een' engelsman een landstreek kan behaagen,
Zo yslyk woest, (gelyk men my zeide,) als deze is;
In 't hart van duitschland, in een barre wildernis.

WILLIAMS.

De reden hiervan is wat te uitgebreid te ontdekken.

Eerste Bedryf.

Wy

16 RICHARD LE EUWENHART,

Wy hangen niet steeds van onszelven af, myn vriend.
Om verr' weg, van onsland, naar elders heen te trekken
Behoeft niet veel.

BLONDEL.

Dat's waar. Ik die my hier bevind,
Bevond zulks ook, doordien 'k in frankryk ben geboren.
Maar uit wat landſchap zyt ge in engeland?

WILLIAMS.

Ik ben

Uit wallis.

BLONDEL.

Wel, daar ik dien landſtreek ken,
Zou 'k my verheugen, zo my 't daglicht waar'befchooren,
Door u te aanschouwen. Maar
Waarom zyt ge in dat land, zo ſchoon, toch niet gebleeven?

WILLIAMS.

'k Heb my ter kruisvaart meé begeeven,
Naar palestina.

BLONDEL.

Hoe! naar palestina! daar
Ben ik ook heen geweest ter kruisvaart.

WILLIAMS.

'k Ging vertrekken

Met onzen vorst Richard.

BLONDEL.

Met uwen vorst Richard?

Daar ging ik ook mede.

WIL-

WILLIAMS.

En myn weêrkomst kon verftrekken ;
Om 't fterflot te verftaan , myns vaders , tot myn fmart.

BLONDEL.

't Is ongetwyffeld dat zyn hooggeklommen jaaren ;
Een oorzaak van zyn fterven waren ?

WILLIAMS.

♠ Neen , hy fterf niet door een' hoogen ouderdom.
Een edelman , uit ons nabuurfchap , bragt hem ont,
Doordien myn vader een konyn had doodgefchooten ,
Op 't land diens edelmans ; het welk ik ras vernam ,
Zodra ik van de kruisvaart weder kwam.

Ik zocht den moorder op , en heb myn wraak genooten.
'k Heb hem 't verdiende loon verfehafft ,

En voor myn vaders dood ook met den dood geftraft.

BLONDEL.

Wat wordt de drift een' ruimen toom gegeven ?

Het dooden van één' enkelen konyn ,

Kost d n twee menfchen 't leven!..

WILLIAMS.

Ja ; zulks is al te waar.

BLONDEL.

En gy , naar allen fchyn ,

Zyt , uit uw vaderland , naar elders , heen gezworven ?

WILLIAMS.

♠ Ja , ik nam de vlucht met dochter en met vrouw.

De laafte is reeds geflorven.

Eerfte Bedryf.

B

Daar

18 RICHARD LEEUWENHART,

Daar ik intusfchen hier me, in veiligheid, vertrouwd.
Myn leengoed is alreeds verteerd door rechtsgedingen,

Zo dat 'er, in myn land, voor my niets ovrig is,
Dan een doodvonnis dat my naar den hals blyft dingen.

Doch hier zynde is myn hart vry van bekommernis.

BLONDEL.

'k Vraag u vergiffenis, dat ik zo veel dorst vraagen.

WILLIAMS.

Myn lot te ontdekken, kan me in 't minste niet mishaaen.

BLONDEL.

Daar gy ter kruisvaart met Richard zyt meé gegaan,

Kost aan u geen gelegenheid ontbraeken,

Dien braaven vorst, dien held te zien en ook te spreekken.

WILLIAMS.

Geenszins, daar 'k onder zyn bevel heb moeten staan.

BLONDEL.

Voorzeker hebt ge? . . .

WILLIAMS.

'k Moet vertrekken: 'k vraag verſchooning.

My dunkt, 'k verneem haar reeds, die 'k wachtte aan myne
wooning.

Z E V E N D E T O O N E E L.

BLONDEL, LAURETTE, ANTONIO.

Antonio neemt uit zyn' knapzak brood, het welk hy, zich een weinig in het verschiet houdende, gedurende dit tooneel, eet.

LAURETTE.

Zeg, goede man, zoudt gy de vriendlykheid

Wel hebben, zo u niets belette,

My eens te ontdekken wat myn vader heeft gezeid.

BLONDEL.

Zyt gy misfchien ook de bevallige Laurette?

LAURETTE.

o Ja, mynheer.

BLONDEL.

Ik vond uw' vader zeer te onvreên,

Betreffende den brief, de geen

Ten uwent straks gebragt moet wezen,

Op order van den ridder Florestan.

LAURETTE.

o Ja, van Florestan. En is de brief gelezen

Voor mynen vader; weet hy daar den inhoud van?

BLONDEL.

Ja wel; doch ik ben des niet te betichten,

Daar ik niet zien kan; maar het was

Myn kleine leidsman die hem voor uw' vader las.

B 2

AN-

Eerste Bedryf.

20 RICHARD LEEUWENHART,

ANTONIO, *opstaande.*

Zo is 't, ik was het : maar moest ik zulks niet verrichten,
En zette gy my zelv' daartoe niet aan?

LAURETTE.

(*ven.*)

'k Had wel gewenscht dat zulks maar achter waar' geblee-

BLONDEL.

Waar 't niet door hem, het waar door anderen gedaan.

LAURETTE.

Dat's waar. Maar wat heeft hy in dezen brief gefchreeven?

BLONDEL.

Dat, zonder den gevangen, dien hy niet
Verlaaten kan... Maar zeg, wie is toch die gevangen?

LAURETTE.

Naar ik 't begryp, verbied

Men zorglyk iets daarvan aan iemand te openbaaren.

BLONDEL, *herhaalende zyne reden.*

Dat, zonder den gevangen, gy zoudt zien
Hem by u komen en zich werpen aan uw kniën.

LAURETTE.

Hoe kan zyn lot myn hart bezwaaren..!

BLONDEL.

Maar hy zou dezen nacht..

LAURETTE, *zuchtende.*

Deez' nacht! by nacht! myn vriend!..

A R I A.

'k Vrees nu hy my te spreken tracht:
Ik ben voorzeker te onbedacht!..

Hij zweert my zyne liefde en dan is 't juist of ik
Myn hart, ondanks my zelf, voel slaan, dat oogenblik.

En dan weder

Neemt hy myn hand en drukt die teder,

Dat ik niet meer weet wat gedaan.

Ik wil vluchten en blyf staan.

o Die nacht!.. wat nacht!..

'k Ben voorzeker te onbedacht.

'k Vrees nu hy my te spreken tracht.

Hij zweert *enz.*

BLONDEL.

Bevallige Laurette! ik hoor dat gy hem mint.

LAURETTE.

Of ik hem min!.. of ik steeds wensch met hem te leeven!..

BLONDEL.

Gy zegt dat zo nadrukklyk, zo bereid

Dat, waarelyk, uw openhartigheid,

My dringt aan u een' raad te geeven.

LAURETTE.

Spreek op, spreek op. Ik bid doe my uw' raad verstaan.

Ik durf me aan niemant hier vertrouwen;

Doch uw manier van denken staat my aan.

Uw ouderdom, en dat gy my niet kunt aanschouwen,

Dit alles geeft my moed,

Daar 'k anders waarelyk beschaamd zou zyn en yreezen.

BLONDEL.

Welân, bevallige Laurette...

LAURETTE.

Wees zo goed

22 RICHARD LEEUWENHART,

Aan my te zeggen wie by u my heeft gepreezen,
En aan u, dat ik zo bevallig ben, verklaard.

BLONDEL.

Ik kan, helaas! niet zien; maar voor bevall'ge vrouwen,
Ben ik gewoon zodaanigen te houén,
Wier zachte en streelende aart
Zich met liefvalligheden paart.

LAURETTE.

Wel nu?

BLONDEL.

Ik wilde aan u slechts zeggen dat de heeren
Van hoogen rang, als zy zich aanbíén, en verkeeren
Met meisjes van een' mindren staat,
Min ingenomen door eene edle wys van denken
Dan wel door 't uitterlyk gelaat...

LAURETTE.

Wel nu?...

BLONDEL.

't Hen weinig schynt te krenken,
Als zy, somwylen haar
Misleiden kunnen.

LAURETTE.

Maar,

't Geslacht waaruit ik ben geboren,
Is aan het zyn gelyk.

BLONDEL.

Hebt gy hem zulks doen hooren?

LAU-

LAURETTE.

Voorzeker. Alhoewel myn vader d' overvloed
 Niet in die ruimte, als andren, werdtgegeven,
 Zo leefden we echter, op ons goed,
 Gelyk 't betaamt aan liên van aanzien, steeds te leeven;
 En zo 'k niet vreesde voor de groote oploopenheid
 Myns vaders, (de oorzaak dat hy, tot myn groot genoegen
 Gedwongen wierd, zich naar deez' landstreek te verwoe-
 Had ik my zelf, voorlang, alreeds bereid (gen.)
 Te zeggen, dat ik kan aan Florestan behaagen,
 En 't zyn voorneemen is om my ten echt te vraagen.

BLONDEL.

Is 't niet de gouverneur van dit kasteel?

LAURETTE.

Ja wel.

BLONDEL.

En daar uw vader nog niets weet van zyn verlangen.
 Zult gy intusfchen hem deez' nacht by u ontfangen?
 Deez' nacht verkiest ge, opdat hy u verzell'
 En spreekte, die steeds op uw weérmin aan blyft dringen?..
 Hoor toe, 'k zal voor u eens een aartig liedje zingen.

L I E D.

Hy die ons leert hoe men mint,
 Zyn zyne oogen steeds geblind.
 Hieruit mag men vast vertrouwen,
 Dar dit hartverlokkend kind,
 Zich meestal 't gevaarlyks vindt,
 Waar wy geen licht aantichouwen.

B 4

LAU-

Eerste Bedryf.

24 RICHARD LEEUWENHART,

LAURETTE.

Ik bid, herhaal.
Nog eenmaal
Dat bevallig lied,
Opdat ik 't niet
Hierna vergeet'.

En Florestan 't door my ook weet'.

BLONDEL.

Ik ben gereed.

Zy herhaalen, beide, het lied.

LAURETTE.

Maar 'k hoor daar, dunkt my, aan ons huis,
Een aantal menschen, en daarby ook het gedruis
Van veel rytuigen, en veel paarden. Naar ik rekey
Zal het die dame zyn die wordt verwacht. 'k Ga voort.

BLONDEL.

Bevallige Laurette, ei blyf toch; noch een woord,
'k Moet u, noodzaaklyk, nog eens spreken

LAURETTE.

Is 't iets van Florestan?..

BLONDEL.

Neen.

LAURETTE.

Nu, spreek schielyk dan.

BLONDEL.

Zou men aan my die vriendschap wel vergunnen,
Dat ik, deez' nacht zoude, in uw huis verblyven kunnen?

LAU
110

LAURETTE.

ô Neen, dat zal onmooglyk gaan.

Myn vader, op 't verzoek van eenen zyner vrienden,
Heeft, voor deez' nacht, geheel zyn wooning afgeftaan
Aan eene dame, die zich t' onzent zal bevinden.

Zo zy zulks aan u wil vergunnen, is het goed.
Wy hebben over 't kleinst vertrekje niet te zeggen;
Maar zo gy morgen wilt... Vaar wel..

BLONDEL.

Welään, dan moet

Geduld my troosten; ik my elders zien te leggen..

Antonio.

ANTONIO.

Wat is 'er van uw' dienst?

BLONDEL.

Ga zien,

Of hier of daar voormy geen slaapplaats is misfchien.

A C H T S T E T O O N E E L.

BLONDEL, MARGARETHA.

Zy wordt gevolgd van een' talryken trein, bestaande uit eenige ridders, staatjongvrouwen, en bedienden zo mannen als vrouwen. De ridders leiden Margaretha op het tooneel. Zy verschynt als van het rypaard afkomende en met eene bevelgeevende houding.

BLONDEL.

Wat zie ik, hemel! mag ik wel myn oog vertrouwen?
Is zy het zelve die ik heden mag aanschouwen?..

ó Ja, 't is Margareeth! 't is vlaanderens graavin!

't Rampspoedig voorwerp van vorst Richards tedre min.

Vorst Richard, die te veel door de fortuin begeeven,
Als ballingslands, gedrukt door tegenheên, moet leven.

Maar welk een voorgevoel van heil bekruipt myn hart...

De ontmoeting der graavinne óatlast myn ziel van smart.

Misfchien zit hier de vorst op dit kasteel gevangen,

Zou't mooglyk kunnen zyn?.. Ach! mogt myn zielsverlan-

Zyn hoop thans koesteren in dees geheimenis... (gen

Dan, is zy 't wel?... Laat ons beproeven of zy 't is.

Opdat ik my nu met geen' ydlen waan moog' streelen,

Zal ik iets, 't geen haar ziel moet treffen, voor haar spelen:

Het lied her welk de vorst voor haar heeft opgesteld,

Toen zyn gelukstaat met geen' rampspoed ging verzeld.

*Hy speelt het aan Margaretha bekende lied op zyne viool.
Eenige maaten gespeeld hebbende, blyft ze staan, luis-
tert en komt nader.*

MARGARETHA.

Wat hoor ik? hemell... Zeg, myn vrind, wie mag het we-
Die u, het geen ge op uw viool zo lieflyk speelt, (zen,
Geleerd heeft? spreek.

BLONDEL.

Dit lied werdt aan my medegedeeld
Door een braaf ridder, die naar 't heilig land, voordezen
Ter kruisvaard medeging. Naar hy my deedt verstaan,
Zong koning Richard steeds dit lied.

MARGARETHA.

Het geen hy aan

U zeide, is waar.

BLONDEL.

Maar gy, mevrouw, die het vermogen
Bezit dat iedereen zyn harte en ooren wyd'
Aan uwe aanvallge stem, wilt gy thans wel gedoogen,
Dat ik u vraag of gy die edle dame zyt,
Die, dezen nacht, het huis, daarginder, zult bewoonen?

MARGARETHA.

♠ Ja, myn vrind!

BLONDEL.

Wil dan uw medelyden toonen
Aan een' rampspoedigen, die 't daglicht derven moet,
En

Eerste Bedryf.

28 RICHARD LEEUWENHART,

En wees, slechts dezen nacht, zo goed
Hem toe te staan daar mede te verblyven,
Ter plaatze alwaar het u 't best schikk' hem te geryven.

MARGARETHA.

Dat wordt u toegestaan, mits dat gy dikwils 't lied
Herhaalt, het welk ik u, zo even, hoorde speelen.

BLONDEL.

Zo vaak gy 't wenscht volg ik gehoorzaam uw beveelen.

MARGARETHA, *tegen haar gevolg.*

Zorgt wel dat de oude man het nodige geniet?

*Williams de hand aan Margaretha geevende, geleid
haar in huis.*

NEGENDE TOONEEL.

BLONDEL, ANTONIO, een OFFICIER van
Margaretha, eerste en tweede BEDIENDE, BEA-
TRIX, verscheiden personen van het gevolg.

BLONDEL, *herhaalende verscheiden maalen op zyne
viool het voorig lied met variatiën, (veranderingen)
terwyl al het goed, waarmede Margaretha van
de reize gekomen is, binnen gebragt wordt, ten wel-
ken einde verscheiden bedienden binnen gaan en we-
der te voorschyn komen. Ten zelfde tyde zet men ook
eene tafel vooraan op het tooneel waarop men flesjen
met wyn en glazen brengt.*

Eerste BEDIENDE, *tegen Blondel.*

Kom zet u neder, oude vriend.

Wy zullen u eens op een lekker glaasje onthaalen.

Hij geeft Blondel een glas met wyn.

BLON-

BLONDEL.

Antonio.

ANTONIO.

Hier ben ik al.

BLONDEL, *hem zyn volgeschonken glasgeevende.*

Daar, drink myn kind.

Men schenkt Blondel een tweede glas vol. Het zelve leeg drinkende, zegt hy:

Om u te danken. Maar 'k zal myn gelag betaalen.

Eerste BEDIENDE.

Op welk een wys?

BLONDEL.

'k Zal voor u zingen, en dan moet

Gy allen myn gezang, aan 't eind, meezingen.

Tweede BEDIENDE.

Goed.

Die vent is aartig. Kom, papa, wil maar beginnen.

BLONDEL, *speelende, onder het zingen, op de viool.*

Z A N G.

'kLaat den Sultan, welgemoed,

By een' uitgelezen stoet

Hart-betoverende vrouwen,

Als 't hem luste, feesttyd houën,

Dat hy zyne neiging voed'.

bis. Hy's vry,

Wy verliezen daar niets by:

Doch ik kan my 't best verheugen;

bis. By lekkre teugen.

De twee laatste regels worden door allen die aan

tafel zitten herhaald.

Dat

Eerste Bedryf.

30 RICHARD LEEUWENHART;

BLONDEL, *zyn lied vervolgende.*

Dat een heer van hoogen staat,
Zich van huis en hof ontflaat,
Om ter kruisvaart heen te streeven;
En de weethelst van zyn leeven,
In de magt van andren laat,
Hy's vry enz.

DE OFFICIER van *Margaretha.*

Daar gaat mevrouw reeds in haar kamer binnen.

Tweede BEDIENDE.

Kom, oude man, zing nog iets van uw lied. Welân.

BLONDEL, *verder zyn lied vervolgende.*

Dat Richard, een vorst van magt,
Naar iets wisselvalligs tracht,
En uit englands oord geweeken,
In woeste afgelegen streeken,
Nieuwe krygslauwriern wacht.
Hy's vry enz.

BEATRIX, *op het tooneel verschynende.*

Houd op. Mevrouw kan al wat gy hier zingt verstaan.

BLONDEL, *vat Beatrix aan, veinzende Antonio of een
ander voor te hebben. Antonio hem by den arm neemende,
geleid hem naar binnen.*

Einde van het eerste bedryf.

T W E E.

T W E E D E B E D R Y F.

E E R S T E T O O N E E L.

Men ziet in het verschiet van het tooneel het daglicht aan breeken het geen van tyd tot tyd vermeerdert. Eindelyk verdwynt alle schemering en het wordt dag. Eenige soldaaten gaan naar buiten om te recognosceeren. Vervolgens verschynen RICHARD en FLORESTAN.

RICHARD, FLORESTAN.

FLORESTAN.

Het is reeds dag, myn vorst, de scheemring is verdweegeniet de frische morgenlucht. (nen.

Haar glans verkwikke u in uw smart en ongenucht,
Daar 't lot u slechts een uur die vryheid wil verleenen.

RICHARD.

Ach! Florestan!...

FLORESTAN.

Vorst?..

RICHARD.

Uw geluk staat in uw magt.

FLORESTAN. (der?..

Mya vorst, zulks weet ik; maar myne eer... wat is my na-

RI-

Tweede Bedryf.

32 RICHARD LEEUWENHART;

RICHARD.

Hoe, Florestan! voor een' ontrouwen! een' verrader?..

FLORESTAN.

Voor een' ontrouwen? een' verrader?.. Nimmermeer,
Zo hy zulks was, zoude ik aan hem myn' bystand schenken?..

Neen, neen: ó vorst, ik zweer,

'k Bleef geenszins hem getrouw, kondé ik in 't minst dit
(denken.)

RICHARD.

Myn Florestan?..

FLORESTAN, *maakt eene nederige buiging, en
vertrekt zonder te antwoorden,*

TWEEDE TOONEEL.

RICHARD, *alleen.*

ó Hemel! welk een smart

Gevoelt, door de yslykheid myns noodlots, thans myn
In 't best myns levens en met glorie overlaaden... (hart
Myn hoofd, ter myner eer, bekrond met lauwerbladen;
Die ik, in palestine, als een kloekmoedig held,
Zeeghaftig plukte, steeds door oorlogsroem verzeld,
Zie 'k me, als een' snooden schelm, de schande en sinnedver-
En in het akeligst verblyf in ketenen knellen. (zellen,

ARIA

A R I A.

Wat kan my moed en glorie baaten,
 Wanneer ik, van 't heelal verlaaten,
 Hier myne dagen flyte in pyn?

De beeldtenis van Margaretha beschouwende.

Beeld! van haar die my nooit zal haaten,
 Wil me, in myn smart, een toevlucht zyn,
 Opdat ze, een oogenblik, verdwyn'.

ô Dood! wil my aan de ongelukken,
 De smart, die 'k lyden moet, ontrukken,
 Daar my de hoop, voor eeuwig, vliedt.
 Gy, troon! die me aan uw' glans doet denken,
 Wel verr' van kalnte aan my te schenken,
 Verdubbelt gy myn zielsverdriet.

D E R D E T O O N E E L.

RICHARD, BLONDEL, ANTONIO.

Richard zich nederzettende, leunt met den arm op de borstweering, zyn hoofd eenigermate met de hand ondersteunende, in eene houding dewelke de diepste droefheid te kennen geeft.

BLONDEL.

Komään, laat ons nu, beste maat,
 Daar de aangenaame dageraad
 Reeds is gereezen, op dees plaats een poos verbeiden.

C

Ik

Tweede Bedryf.

34 RICHARD LEEUWENHART,

Ik vind de frifche lucht verkwikklyk , die den glans
Der morgenzon verzelt. Maar zeg, waar zyn wy thans?

ANTONIO.

Ter plaatze alwaar ge my beveelde u heen teleiden ;
Digt by den muur van het fortres.

BLONDEL.

't Is goed.

*Hy betast den muur als of hy den-
zelven beklimmen wilde.*

ANTONIO.

Och! och! wat wilt gy doen? Gy moet
Op dezen muur niet klimmen. 't Kan niet wezen.
Daar is een breede gracht vol water. Vielt ge 'er in,
Gy zoud verdrinken.

BLONDEL.

Wil niet vreezen.

'k Heb zulks te doen niet in den zin.
Zie daar, myn kind, daar 's geld. Wil heenen loopen,
Om iets tot ons ontbyt te koopen.

ANTONIO.

Gy geeft my veels te veel.

BLONDEL.

't Geen 'er te veel is fchenk

Ik u.

ANTONIO.

'k Bedank u zeer.

Hy gaat heen.

BLON.

BLONDEL.

Als gy zyt weêrgekomen ,
 Zal ik een wandling met u doen. Naar dat ik denk
 Zo zullen hier lusthoven , veld en boomen
 Nog even schoon zynals ik ze eertyds vond , wanneer
 Ik die kon zien , en zy my freelden.
 By mangel van 't gezicht vervrolyk ik me zeer
 Derzelve fraaiheid voor den geest my te verbeelden ,
 Gelyk ik die toen zag. . . Hoe ! antwoord gy niet , zeg?
 Maar naar 'k bemerk is hy al weg.

VIERDE T O O N E E L.

[RICHARD, BLONDEL *klimt op den*
muur, ziende naar het fortres.

RICHARD.

Een jaar! Geheel een jaar zie 'k dan verzwinden!
 En zonder dat ik heul of troost geniet! (den
 Niets streelt myn hoop : 'k zal nimmer uitkomst vin-
 In myn te wreed , te treffend zielverdriet.

BLONDEL, *ter zyde.*

Zo hy zich hier onthoud' zal 'k trachten, door myn zingen,
 Tot in de plaats , waar hy verborgen zit , te dringen ,
 Daar hier geen windje 't zwerk ontfelt ;
 Een diepe stilte heerscht in boomen en op 't veld.
 Ach! zo hy hier zyn noodlot moet betreuren ,
 Zal z kerlyk het lied zyn kwynend hart opbeuren ,

36 RICHARD LEEUWENHART,

Dat teder en aandoenlyk lied,
 Eertyds uit zuivre min gefchikt voor zyn Margriet..
 Wat zou, wat kan hem meer bekooren,
 By het verduuren zyner smart,
 Daar liefde heerscht in 't minnend hart,
 Dan 't geen hy dichtte voor zyn schoone, hier te hooren?

RICHARD.

(†). ó Koninglyke troon! ó Wettige oppermagt!
 ó Luister! grootheid! die de vorsten steeds doet eeren,
 Bezwykt voor 't noodlot dan uw kragt?...
 Kan uw vermogen dan geen drukkend onheil keeren?
 Ach myne Margareeth!... Wat hoor ik? In myn smart..
 Wat aangenaam geluid boeit myne ziel aan de ooren!..
 Is 't mooglyk, mag ik 't lied, voor haar gemaakt, hier
 Maar zacht! (hooren?..)

BLONDEL, *zingt.*

Daar me eene koorts deedt duchtén,
 Wier foltring smartlyk viel..

RICHARD.

Wat klank!.. Ik ken die stem! Zy treft my 't hart.

BLONDEL, *voort zingende.*

Waardoor byna myn ziel
 Het ligchaam scheen te ontvluchten,
 Kwam myn graavin, om my te zien,..
 De dood moest by haare aankomst vlién.
Hy houdt eene wyle op en luistert.

G^m

(†) *Gedurende deze regels is Blondel bezig zyne viool zeer zacht te stellen, als ware hy verre van het fortres. Zodra hy den naam van Margareeth hoort noemen, begint hy te spelen.*

Gedurende Blondel dezelaatste vier regels zingt wordt Richard door hoope en vreugde en de grootste verwondering aangedaan. Hy schynt zich het einde van dit lied te willen herinneren. Het zelve zich herinnerd hebbende, vervolgt hy:

RICHARD.

Een lonk, aan my geschonken,
 Door haar die my gebied,
 Doet myn geluk ontfonken,
 Daar al myn onheil vliedt.

Gedurende deze regels doet Blondel de treffendste blydschap blyken, en neemt eene houding aan, als zich getroffen vindende van verwondering.

B L O N D E L.

Een vorst van magt en waarde,
 Kwynt in een aklig slot.
 Zyn dienaar treurt om 't lot,
 Dat hem dien rampspoed baarde.

RICHARD, spreekt.

Het is Blondel!

Hy zingt.

Zo Margareeth thans hier verscheen,
 Al myn verdriet en ramp vloog heen.

Richard en Blondel, zingen te saamen.

Een lonk aan my geschonken,
 Door haar die my gebied,
 Doet myn geluk ontfonken,
 Daar al myn onheil vliedt.

Blondel herhaalt de wys van het vorig lied gevarieerd, en maakt, of dansende, verscheidn grimasfen. De soldaaten de viool van Blondel gehoord hebbende, gaan, gedurende de rittornel van het volgend muzieksluk, naar hem toe.

38 RICHARD LEEUWENHART,

VYFDE TOONEEL.

RICHARD, BLONDEL, eenige SOLDAATEN.

De Gouverneur, verzeld van eenige soldaaten doet Richard naar binnen gaan, Eenige andere soldaaten maaken zich meester van Blondel, doende hem in de fortificatie tot voorään op het tooneel komen.

Z A N G.

Eenige SOLDAATEN.

W e e t gy, antwoord ons, weet gy,
Wie u antwoord gaf, hierby?
Wil ras spreken, niet te draalen.
Kom, wil 't ons, terstond, verhaalen.
Spreek op; verklaar wie 't zy.

BLONDEL, *bevreesd.*

De een of ander in dit oord,
Die myn zingen heeft gehoord.

DE SOLDAATEN.

Gy moet voort naar 't gevangenhuis,
Maak daar, doer uw' zang, gedruis.

BLONDEL.

Mynheeren, 'k bid wil my verschoonen;
Uw meêdoogen toonen.

Ten doel gesteld,

Aan turks geweld,

Beroofde men my 't lieve licht.

'k Mis, ô droefheid! myn gezicht.

DE SOLDAATEN.

Wel dat behoud u, op deez' tyd,
 Gy waart anders 't leven kwyt.
 't Was met u, kost gy zien, gedaan.
 Kom, gy moet met ons gaan.
 Gy moet voort naar 't gevangenhuis,
 Maak daar, door uw' zang, gedruis.

BLONDEL.

Ik bid u fla
 My, heeren! gaê,
Eenigzins onbescroomd.
 Ik heb een zaak van groot gewigt,
 Die nu terstond moet zyn bericht
 Aan den gouverneur. Welân,
 Wilt voort, met my, by hem gaan.

DE SOLDAATEN, *tegen een' Officier die te voorschynkomt.*

Hy zegt, dat hy, op staanden voet,
 Den gouverneur iets zeggen moet.

BLONDEL.

Ja, 't is een zaak van veel gewigt,
 Die hem, terstond, moet zyn bericht.

De Officier gaat naar binnen om den gouverneur zulks bekend te maaken, en geeft een teken aan de soldaaten om Blondel gade te slaan.

DE SOLDAATEN.

Gy zegt dat gy, op staanden voet,
 Den gouverneur iets zeggen moet?..
 't Is een zaak van veel gewigt,
 Die hem terstond moet zyn bericht?

C 4

*Hier**Tweede Bedryf.*

40 RICHARD LEEUWENHART,

*Hier ziet men Florestan binnen de deur van 't
kasteel, waaröver Blondel ter sluik zyn
blydſchap toont.*

DE SOLDAATEN.

Daar's de gouverneur, maar ik zeg als nog,
Pleeg geen bedrog,
Gy zyt van kant indien gy liegt,
Of hem bedriegt.

Z E S D E T O O N E E L.

BLONDEL, FLORESTAN, *buiten komende.*
Officieren en soldaaten.

EEN SOLDAAT.

Daar is de gouverneur.

BLONDEL.

Wys my,

Waar is de gouverneur?

FLORESTAN.

Hier by.

BLONDEL.

Aan welken kant is hy?

FLORESTAN.

Hier.

BLON-

BLONDEL, *tegen Florestan.*

'k Heb u iets te ontdekken

Van veel belang.

FLORESTAN.

Wel tot wat eind zal 't strekken

't Geen gy me zeggen moet? Spreek op, maar wacht u vry

My voor te liegen of door boert of spotterny

Te kwellen. Gy moogt vreezen.

't Kostte u het leven.

BLONDEL.

't Is meer dan half dood te weezen,

Als men het daglicht mist door 't misfen van 't gezicht.

Wat zoude een arm man, zo als ik, beroofd van 't licht,

Beweegen kunnen, of, door spotten, of, door liegen,

U te mishaaen, te bedriegen?

FLORESTAN.

Wel spreek dan op.

BLONDEL.

Zyt gy alleen?..

FLORESTAN.

Ja.

Tegen de Soldaaten.

Wilt gylieden, voor een wyl, te rugwaards treên.

De Soldaaten houden zich in het verschiet van

het tooneel.

42 RICHARD LE EUWENHART,

BLONDEL.

Dat ik ter dezer plaats verschyn , heer , is om reden

Dat de bevallige Laurette aan my..

FLORESTAN.

Spreek zacht.

BLONDEL.

Dat de bevallige Laurette aan my , op heden ,

Beval by u te gaan. Den brief , van u gebragt ,

Las zy me voor , ten blyk dat zy my hadd' gezonden.

Gy schreeft haar dat ge u , aan haar kniën

Zoud werpen , en deez' nacht haar gaarne wilde zien.

FLORESTAN.

Wel nu , myn vrind ?

BLONDEL.

Weet dan , dat zy heeft goed gevonden ,

U af te wachten , op welk uur het u geval'.

FLORESTAN.

Hoe! op welk uur het my geval'?

BLONDEL.

't Is dus gelegen.

Haar vader heeft , by hem , een vrouw van rang gekreegen ,

Voor welke hy , deez' nacht , een vreugdfeest geeven zal.

Men zal 'er vrolyk zyn en dansen , drinken , eeten ;

En gy zult wel het een of ander middel weeten ,

Daar meé te komen ; en , by die gelegenheid ,

Zal de bevallige Laurette , wel iets zoeken ,

Om het gezelschap te verkloeken.

Zy

Zy zegt u dan wel iets 't welk u behaagt en vleit.

FLORESTAN.

Gy zongt dan fraks om my te spreken?

BLONDEL.

't Geschiedde alleen dat ik zo fors heb doorgestreeken

Op myn viool, opdat ik dus, door deezen weg

Zou slaagen, om by u te komen.

FLORESTAN.

Gy hebt hier niets misdaan; dus wil niet schroomen.

Spreek de bevallige Laurette fluks en zeg

Dat ik voorzeker my by haar zal laten vinden.

Wat is ze aanvallig!.. zich te dienen van een' blinden,

Om 't geen zy voor heeft... Ga, op dat 'er niets gebeur'.

Hy gaat naar de andere zy.

BLONDEL.

Mynheer de gouverneur. Mynheer de gouverneur.

FLORESTAN.

Wat wilt ge?

BLONDEL.

Zyt ge nu naar deeze zy geweeken?

Opdat men niet bespeur', waarom 'k hier ben geweest,

En dat ik kwam by u, om iets geheims te spreken

Zo knor me en jaag me weg.

FLORESTAN.

't Is wel. Die snaak heeft geest.

ZANG.

Tweede Bedryf.

Z A N G.

FLORESTAN.

Hoe! is 't geen gy dit oogenblik verklaart
Den omflag waard,
Dien gy baart?

BLONDEL.

Och! waarde heer, ik hield my stil en zacht.
Al 't geweld maakte uwe wacht.

FLORESTAN, en SOLDAA TEN.

Hoe, vermeetele, durft gy 't waagen,

U van $\left\{ \begin{array}{l} \text{hen} \\ \text{ons} \end{array} \right\}$ te beklagen?

Men moest u voort opbrengen doen,
Want gy verstoort ons garnizoen.

BLONDEL.

Heb medely, en hoor myn klaagen.

Vergeef 't my, zo ik iets mogt doen,
Door het verstooren van uw garnizoen.

ANTONIO, *schielyk komende aanloopen, werpt
zich op de knieën.*

Och, heeren, wilt nu goedheid toonen,

Hem verschoonen:

Hy derft het licht:

De arme man mist zyn gezicht.

Al te wreed,

Bragt de turk hem in dat leed.

DE SOLDAA TEN.

Wel dat behoud hem, op deez' tyd,

Hy was anders 't leven kwyt.

Zo hy 't licht aanfchouwen kon,
Kreeg hy waarlyk geen pardon.

ANTONIO, *ſchreijende.*

Wil 't hem vergeeven,
Laat hem toch leeven.

BLONDEL, *tegen Antonio.*

Staak uw geweën.
Tegen de Soldaaten.
Leid my weër heen.

BLONDEL.

DE SOLDAATEN.

Heeren, nimmermeer,
Ziet gy my hier weër.

Ga, kom nimmermeer,
In deez' landſtreck weër.

*k Vertrek zo aanſonds hier van Vertrek , zo aanſonds, hier van
daan :

Ik ſpoedinyvoort om heen te gaan. En ſpoed u voort om heen te gaan.

ANTONIO, *ſterker ſchreijende.*

Ah, ah, ah, ah!

BLONDEL.

Staak uw geweën.

ANTONIO.

Laat hem toch vry,

BLONDEL, *tegen de ſoldaaten.*

Komt·leidt my heen.

BLONDEL.

DE SOLDAATEN.

Heeren nimmermeer,
Ziet enz.

Ga, kom nimmermeer,
In deez' enz.

*Blondel gaat met Antonio door de poort dewelke hy is in-
gebragt heen.*

Einde van het Tweede Bedryf

DERDE BEDRYF.
EERSTE TOONEEL.

BLONDEL, CHARLES, URBYN.

Z A N G.

BLONDEL.

Myn vrienden, 'k moet haar daadlyk spreken:

Vrindelyk tegen Charles en Urbyn.

Laat my uw hulp toch niet ontbreken.

CHARLES en URBYN, *verstoord.*

Cy moet, gy moet?

BLONDEL.

Ja, zyt te vreên.

CHARLES en URBYN.

Wy mogen niet, ó neen.

Ga toch spoedig heen,

Wy gaan ook. Geen reên.

BLONDEL.

Hoe! ik hier van daan?

CHARLES en URBYN:

Ja, aanstonds gaan.

BLONDEL.

Ik hier van daan?

CHARLES en URBYN:

Ja, aanstonds gaan.

BLONDEL.

Laat my uw hulp toch niet ontbreken.

Hy voelt in zyne zakken.

Ontfangt dit goud, neemt aan,
Laat u raën.

CHARLES en URBYN, *ter zyde.*

't Is goud.

BLONDEL.

Laat my uw hulp toch niet ontbreken.
Myn vrinden, 'k moet haar daadlyk spreken.
CHARLES en URBYN, *tegen elkander.*

Wat gedaan?

Wat vangen we aan?

Zich laatende overhaalen.

Om wel te slaagen,
Laat ons 't waagen,
Een haarervrouwen

Zyn vraag te ontvouwen.

Tegen Blondel.

Gy zegt gy moet?

BLONDEL.

Op staanden voet.

BLONDEL. CHARLES en URBYN.

Laat my uw hulp toch niet ontbreken,

'k Heb één woord aan haar te spreken,

Slechts een enkel woord.

Help my toch voort.

Moet gy haar nu spreken?

Op 't oogenblik? Welân,

Gy zult zyn voldaan.

TWEE.

Derde Bedryf.

48 RICHARD LEEUWENHART,

T W E E D E T O O N E E L.

MARGARETHA, WILLIAMS, LAND-
RECHTER, eenige RIDDERS,
STAATJONGKVROUWEN.

MARGARETHA.

Heer Williams, hoe word uw vlyt naar eisch gepreezen,
Voor 't vriendelyk onthaal, zo mild aan ons beweezen!

WILLIAMS.

Mevrouw, hoe gaerne zou ik u hier langer zien!

MARGARETHA.

Zulks kan onmoogelyk gefchiên.

LANDRECHTER.

Vooruwe reize is't klaar, mevrouw. Niets zal ontbrecken.

MARGARETHA.

Deez' avond zal ik u van myne reize spreekken.

Wat zal 't my treffen als myn mond aan u ontdekt,
Tot welk een einde myne aanstaande reis verstrekt.

LANDRECHTER.

Hoe! wat, mevrouw?

MARGARETHA.

Ik denk me in filte te begeeven.
Om, eenzaam, 't ovrig deel te slyten van myn leeven.

LANDRECHTER.

Hoe! gy, mevrouw?

MAR-

MARGARETHA.

ó Ja. Het hartbestormend leed
 't Geen my, voor langen tyd, reeds trof enkwynen deed,
 En, naar het schynt, my nimmer zal verlaaten,
 Belet my 't welzyn van myn waardige onderzaaten;
 Gelyk ik wensch en ik verplicht ben, gaé te slaan.
 In dit geschrift dient door my nog iets by geschreeven
 Te worden. 'k Zal myn wil myn staaten doen verstaan.
 Gy, ridders, zult het der vergaderinge overgeeven.

D E R D E T O O N E E L.

MARGARETHA, LANDRECHTER, WILLIAMS,
 BEATRIX, STAATJONGVROUWEN.

BEATRIX.

Mevrouw!..

MARGARETHA.

Wat wilt ge van my?

BEATRIX.

Die zelfde oude man,
 Wien gy aan ons bevalt, deez' nacht, in huis te ontfangen,
 En nu weér 't licht aanschouwen kan..

MARGARETHA.

Wel nu?

BEATRIX.

Hy vraagt verlof of hy de eer magerlangen..

D

MAR-

Derde Bedryf.

50 RICHARD LEEUWENHART,

MARGARETHA.

Ach! wat wil toch die man van my?

BEATRIX.

Ik Zei dat mevrouw byna door droefheid was bezweeken.
Zyn antwoord was: als ik mevrouw maar eens mag spreken,

Zal ik wel maaken dat ze veel vernoegder zy.

BLONDEL, *begint binnen te zingen.*

BEATRIX.

Hoort gy zyn stem mevrouw?. wat zingt hy uitgeleezen...

MARGARETHA.

Laat hem hier komen.

BEATRIX, *naar binnen gaande, tegen Margaretha.*

Het zou mooglyk kunnen wezen,

Dat koning Richard hem dit lied zelf heeft geleerd.

VIERDE TONEEL.

MARGARETHA, LANDRECHTER, WIL-
LIAMS, BLONDEL, BEATRIX,
STAATJONGVROUWEN.

MARGARETHA.

Wel, goede man, wat is 't dat gy van my begeert?
Men zei, dat gy verzocht u by my aan te bieden.

BLONDEL.

Ja mevrouw! Maar welk een moeite kost het niet
Gehoor te krygen by voornaame en groote lieden,
Al is 't dat onze komst tot hunnen dienst gefchied.

MAR-

MARGARETHA.

Zeg my wie leerde aan u het lied dat gy daar even
Zo treflyk zongt... waar was 't..? Wie heeft het u ge-
geeven?

BLONDEL.

Dat zeide ik 't liefste aan u alleen, mevrouw.
Zy treeden allen een weinig te rugge.

MARGARETHA.

Gy waart noch gistren blind.

BLONDEL.

ô Ja; maar nu aanschouw

Ik weder 't licht; en zo 't my ooit kon streelen;
Zo 'k immermeer mogt in de gunst des hemels deelen,
't Is op dit oogenblik, daar ik my zie gevleid

Met de eer der tegenwoordigheid

Van Margaretha, de grootmoedige gravinne,

Van vlaandren en artois.

MARGARETHA.

ô Hemel! kent ge my?

BLONDEL.

ô Ja, mevrouw! Dat thans geen schroom uw ziel verwin-
ne,

Herken Blondel.

MARGARETHA.

Blondel!.. Wat zie ik!.. gy?..

Gy hebt den vorst verzeld. Waar is hy? Doe 't my hooren.

BLONDEL.

(ren,

Den vorst, dien 'k, sints een poos, heb trachten op te spoo-

D 2

Vond

Derde Bedryf.

52 RICHARD LEEUWENHART,

Vond ik, in 't eind, weêrom. Hy's hier nietverr'
van daan.

MARGARETHA.

De vorst?...

BLONDEL.

Ja; 't yslykst lot moet hy hier ondergaan.

Hy wordt gevangen, op het sterk kasteel, gehouén,

Het welk gy uit uw kamer kunt aanschouwen.

'k Sprak hem deez' morgen, schoon ik hem niet zag,
mevrouw.

MARGARETHA.

o Hemel!.. ach, Blondell!.. Komt ridders...

BLONDEL.

Wil bedaaren:

Wat gaat u aan?... Wat wilt ge doen?...

MARGARETHA.

'k Vrees geen gevaaren.

Deez' zyn myn ridders; 'kben verzekerdvan hun trouw.

Aan my verknocht, zal geen van allen my begeeven.

En Williams ontging in engeland het leeven.

WILLIAMS, de RIDDERS en

BEATRIX *treeden nader.*

Z A N G.

BLONDEL.

Ja, ridders, weet des konings lot.

Men kerkert Richard in dit slot.

MARGARETHA, RIDDERS en

STAATJONGVROUWEN.

Richard geboeid hier in dit slot?..

BLON-

BLONDEL.

Ja, ridders, ja dit is zyn lot.
Men kerkt Richard in dit flot.

RIDDERS en VROUWEN.

Hebt gy 't gezien?
Weet gy door wien?

MARGARETHA, RIDDERS en STAAT-
JONGVROUWEN.

Wie deedt toch u bericht erlangen?

MARGARETHA.

Ik voel myn harte prangen.

BLONDEL.

Ik zelf heb 't, zonder moeite, ontdekt.
Dit kleed heeft my ter hulp verstrekt;
Zyn stem die me aan het harte raakte,
Was 't die het aan my kenbaar maakte.
Ja, ridders, dit 's des konings lot.
Men kerkt Richard op dit flot.

MARGARETHA, RIDDERS en STAAT-
JONGVROUWEN.

Ach! hier op dit flot?

MARGARETHA.

Hoe kan deez' maar het hart my freelen!.

O Vreugd! waarin ik thans mag deelen,

Hoe verr' streeft gy myn hoop voorby!

MARGARETHA, RIDDERS en STAAT-
JONGVROUWEN.

Hoe zyn wy

Wiel te vreên en bly.

Laat ons nu zyne banden slaaken.

RIDDERS.

Welaan, welaan.

D 3

BLON-

Derde B. dryf.

54 RICHARD LEEUWENHART,

BLONDEL.

Wilt zorglyk waaken.

MARGARETHA.

Hoe zullen wy het maaken,

Om Richard te slaaken?

Ach! Blondel!

RIDDERS en STAATJONGVROUWEN.

Blondel, Blondel!..

Blondel doet zyn' baard af.

Ja, 't is Blondel, hy is het wel.

o Welk een vreugd,

Maakt ons verheugd!

BLONDEL.

Wilt nu toch uw vervoering staaken,

Maakt Richard vry,

Denkt niet om my.

MARGARETHA.

Ach, Blondel! maak Richard vry.

VYFDE T O O N E E L.

MARGARETHA, WILLIAMS, BLONDEL;

Eenige RIDDERS, LANDRECHTER,

STAATJONGVROUWEN.

MARGARETHA.

Gy ridders! Williams! kloekmoedige Blondel!
Besluit iets tot myn heil. Vereenigt u te saamen,
Om, is het mogelyk, thans middlen te beraamen,
Waardoor men englands vorst in vryheid weér herstell'.

Wilt

Wilt niets ontzien. Gy kunt, gelyk ik zelf, beveelen,
Vermits gy, en voor my en myn belangen strydt.
Myn geest door 't nieuws te zeer verwonderd en verblyd
Kan, in dit tydſtip, niet in uwe ontwerpen deelen.

*Heengaande leunt zy op de armen van
haare ſtaatjongvrouwen.*

Z E S D E T O O N E E L.

DE LANDRECHTER, WILLIAMS, BLONDEL,
twee RIDDERS.

LANDRECHTER.

Haar droefheid ſproot alleen uit Richards ongeluk.

BLONDEL.

Heer Williams, en gy ó ridders! dierbre vrenden!
Komt, trachten we, in der yl, een middel uit te vinden,
Om Englands koning te verloſfen van zyn', druk.
Men laat den tyd, die ons te ſtaé komt, niet verloopen;
Ontdekken we of men iets van hem moog' hoopen
Wiens toevorzicht en zorg de vorst is aanbetrouwd.
Heer Williams, kent gy de wyz' van denken,
Des gouverneurs?

WILLIAMS.

Te veel..!

BLONDEL.

Zou hy wel door geſchenken
Te winnen zyn? ſtelt hy belang in 't goud?

D 4

WIL.

Derde Bedryf.

56 RICHARD LEEUWENHART,

WILLIAMS.

Neen.

BLONDEL.

Is hy bang van aert?

WILLIAMS.

Nog minder.

BLONDEL.

Kan het weezen?

't Is zonderling! blind voor 't belang en niets te vreezent

Hy is een zeldzaam mensch, ik had zulks niet verwacht.

Gy ridders, Williams, staat my toe u te ontdekken

Her geen ik voorheb, en ons kan tot voordeel strekken.

De gouverneur besloot Laurette, dezen nacht

Te komen spreken.

WILLIAMS.

Hoe! myn dochter komen spreken!...

BLONDEL.

Hy weet dat gy deez' avond hier een bal

En feest zult geeven.

WILLIAMS.

Ik?..

BLONDEL.

ó Ja. Laat dit geval

Ons dienen. Gy moet zulks niet laten steeken.

Laat alles in gereedheid brengen, om

Het bruiloftsvolk dat zich, als by een gantsche drom,

Alreeds bereid houdt om zich hier braaf te vermaaken,

Te

Te ontfangen. 't Is hierby. Ik heb 't voor u gevraagd.

WILLIAMS.

Een bruiloft, hier?.. Een bal?... Wie zei dat volk die zaaken?

Door wien toch kwamen zy 't te weeten, en wat schyn...

BLONDEL.

Door my.

WILLIAMS.

Door u? Hoe kan dat mooglyk zyn?..

BLONDEL.

Zy weeten 't, op wat wyz', zal 'k u hierna doen hooren.

Dat thans geen oogenblik, myn vrinden, ga verloren.

Men houd', tot myn ontwerp zich klaar.

De gouverneur zal 't straks in die verwachting waagen,

Dat hy gelegenheid, by 't vrolyk feestgebaar

Zal vinden kunnen om in zynen wensch te slaagen,

WILLIAMS.

't Is wel... Dat hy haar spreek, maar...

BLONDEL.

Zulks moet volstrekt geschiên,

En op dat tydstip moet hy zich omfingeld zien

Van de officieren der graavin. Dat die hem dringen,

Door dreigen, dat hy voord den vorst in vryheid stelt.

En zo hy 't weigren durft, men dwing hem door geweld.

LANDRECHTER.

Ja, 't is geweld dat hem moet dwingen.

Laat ons, gewapend, het kasteel bestormen,

Hoe!

't Kasteel beformen?.. neen, hiertoe,
Is onze magt te zwak. 't Waar roekeloos, te waagen,
Hier in met twintig of met dertig man te slaagen,
Alleen met lansen en van zydgeweer voorzien.

Het zou te stout zyn daar meê 't hoofd te durven biên,
Aan honderd krygsliên die een sterk kasteel verweeren.

LANDRECHTER.

Met twintg of met dertig man, zegt gy!..

Vergeet gy 'r krygsvolk dan het geen hier digte by,
In 't naaste bosch vertoeft, tot wy 'er weder keeren,
't Welk Margaretha heeft op haare reis verzeld?

Ik zal, op 't oogenblik, het herwaard heen doen trekken.
Onze onverschrokkenheid zal het ten voorbeeld strekken,
En fiere heldenmoed, 'daar 't Richards vryheid geldt,
Zal 't in het srydperk noch doen zwichten noch begeeven.

BLONDEL.

Ach! edelmoedig vrind! Gy doet myn vreugd herleeven.

Wie zou het weigren van ons allen, vol van moed

't Gevaar te tarten tot den laatsten druppel bloed?

Heer Williams, men durft uw' vorst in keetnen knellen.

En gy, gy zyt een engelschman!..

WILLIAMS.

Ik zal hier sterven zo 'k myn' vorst niet redden kan.

BLONDEL, *tegen den landrechter.*

Ga gy, mynheer, het oorlogsvolk verzellen,

En

En voer het spoedig herwaard aan.

Laat ook uw riddrenstoet, ten sryd, zich vaardig maaken,

Draag zorg dat Florestan uw magt niet kan ontgaan.

Zodra gy met uw volk de muuren kunt genaaken,

Geef dan het teken tot den storm. Ik weet gewis,

Dat deze zyde van den muur bouwvallig is.

Ik hoop, door hulp dan, daar ter plaatze, een bres te krygen,

Langs dezen weg zal ik de braave heldenschaar

Het voetspoor toonen om ter gloriebaan te slygen,

Zy vertrekken.

Heer Williams maak gy voor 't bal vast alles klaar.

Z E V E N D E T O O N E E L.

BLONDEL.

Kan ooit devrindschap door oprechte plichtbetrachting;

Kan ooit de uitwerking van eene onbezwalkbaare achting,

Een hart bemoedigen; door trouwe en tederheid

Beziel, en op het spoor der heldendeugd geleid!

Wat durft myn hart dan niet, dat eer en plicht wil achten,

Daar het voor de onschuld, al te streng gekluisterd, pleit,

Van 't edelste oogmerk een gewenschten uitflag wachten!

A C H T-

Derde Bedryf.

60 RICHARD LEEUWENHART,

ACHTSTE TOONEEL.

WILLIAMS, LAURETTE, *eenige bedienden.*

WILLIAMS, *tegen de bedienden.*

Schikt deze tafel en sla voords hier alles gaê,
En't geen hier hindren mogt brengt dat naar elders heenen.

LAURETTE.

Zal hier een bal zyn?

WILLIAMS.

Ja, myn waarde dochter, ja.

LAURETTE.

Myn waarde dochter!... ach! zyn gramschap is verdween.
Men zal hier dansen.

Ter zyde.

Wist dit nu toch Florestan,

Hy zou misfchien...

WILLIAMS.

Spoedt u in alles te verrichten
't Geen hier tot het gemak van 't bal verstrekken kan.

*De bedienden houden zich bezig met een en ander
te schikken.*

Brengt ook nog kaarsen om de zaal meer te verlichten
Geduurende de ritournelle der volgende trio vertoont Blondel zich aan de eene zyde van het tooneel, tegenover Laurette. Hy geeft ze eenige tekenen om haar by hem te doen komen. Zy doet haare verwondering blyken daar zy gewaar wordt dat Blondel niet meer blind is.

N E-

N E G E N D E T O O N E E L.

WILLIAMS, LAURETTE, BLONDEL.

TRIO. *Gedurende de trio wandelt Williams
geduurig over het tooneel heen en weder.*

BLONDEL.

De Gouverneur zal hier straks wezen,
Zodra zy aan het dansen gaan.

LAURETTE.

Ik zie myn' wensch ten top geroezen,
Wat vreugd brengt zyne komst my aan!

BLONDEL, *tegen Williams, die nadert.*

Geen geheim voert my hier heenen,
Ik zeide haar dat ik nu weêr
Zo goed zien kan als welcer.

LAURETTE.

BLONDEL.

WILLIAMS.

Hy is waarlk niet verfcheenen,	Geen geheim voert my hier heenen	Sprek vry, onver- legen.
Omgeheimen te doen hooren.	'k Zeide haar dat ik nu weêr	Dezen man heb ik niets tegen,
Deze man zal u be- kooren.	Zo goed zien kan als welcer.	<i>Hy verwydert zich weder.</i>

LAURETTE, *tegen Blondel.*

Zal hy my steeds standvastig minnen,
Weet hy hoe 'k hem bemin en acht?

BLONDEL.

Gy kunt u waarlyk niet verzinnen
Hoe vuurig dat hy naar uw byzvn tracht.

LAURETTE.

Hoe naar myn byzvn? ô myn vriend?

Derde Bearyt.

LAU-

62 RICHARD LEEUWENHART,

LAURETTE } Hy word oprecht van my bemind.
BLONDEL } Gy wordt oprecht van hem bemind.

WILLIAMS, *zich tusſchen beide ſtellende, waar-
door Laurette bedeesd ſtaat.*

Spreek vry, ſpreek vry onverlegen.

Dezen man heb ik niets tegen.

LAURETTE.

Neen geen geheim voert hem hier heenen,

Daarom is hy niet verſcheenen.

Hy zei my dat hy nu weêr

Zo goed zien kan als weleer.

WILLIAMS, *tegen Laurette.*

Geen geheim deedt hem hier komen?

LAURETTE.

Neen myn vader wil niet ſchroomen.

WILLIAMS, *tegen Blondel.* BLONDEL.

Gy zei haar dat gy nu weêr Ik zei haar dat ik nu weêr.

Zo goed zien kunt als weleer? Zo goed zien kan als weleer.

WILLIAMS. LAURETTE. BLONDEL.

Dezen man heb ik niets tegen. Maak u om hem niet tegen. Ik zei haar *enz.* verlegen.

Hy verwydert zich.

LAURETTE, *tegen Blondel.*

'k Moet aan u nog iets vertrouwen.

BLONDEL.

Spreek vry, Laat u niets weêrhouên.

LAURETTE.

Ook moogt gy 't hem wel doen hooren.

BLONDEL, *ter zyde.*

Hoe kan hy haar hart bekooren!..

LAURETTE. BLONDEL. WILLIAMS,

toetreedende.

Geen geheim voert Wat geheimen zouden Spreek vry, spreek
 hein hier heenen. 't wezen, vry onverlegen

Daarom is hy niet ver- Waar uw vader voor Dezen man heb ik niets
 fcheenen. moet vreezen? tegen.

T I E N D E T O O N E E L.

WILLIAMS, LAURETTE, ANTONIO. *met de
 bruiloftsgasten en eenige boeren en boerinnen, die onder
 het speelen van het begin van 't volgend liedje, dans-
 sende op het Tooneel komende.*

Een BOER zingt.

Blyft niet alleen,
 Voegt u by een,
 Als het vee,
 Loopt twee, aan twee.
 Dan gaat d'akkerbouw steeds ree.

C H O O R.

Als het vee,
 Loopt twee, aan twee,
 Dan gaat d'akkerbouw steeds ree.

DE BOER.

Waar men 't meisje, in bosch of dalen,
 Zonder vryer om ziet dwaalen,
 Treft haar steeds verdriet en smart,

Maar

Derde Bedryf.

64 RICHARD LEEUWENHART,

Maar als zy zich mag bevinden,
By haar lief, haar' best beminden,
Dan streelt vreugde altyd haar hart.

Blyft niet alleen,
Voegt u by een,
Als het vee,
Loopt twee, aan twee,
Dan gaat d'akkerbouw steeds ree.

C H O O R.

Als het vee
Loopt twee, aan twee,
Dan gaat d'akkerbouw steeds ree.

DE BOËR.

Is 'er ooit, myn waarde vrienden!
Beter vreugd op aard te vinden,
Dan te leeven paar by paar?
Zo het lot het dus kan voegen,
Hebben wy het best genoeg
En wy zingen met elkaër,
Blyft niet enz.

DANS, van de bruiloftsgasten.

Onder het dansen komt FLORESTAN binnen: hy groet WILLIAMS en voegt zich vervolgens by LAURETTE. By het laatste gedeelte van den dans hoort men van bin- nen het roeren van eenige trommen.

FLORESTAN.

Maar welk gerucht of zich hier hooren laat?

Hy wil vertrekken.

Z A N G S P E L. 63

WILLIAMS, en eenige Officieren van het gevolg van
MARGARETHA, van ter zyde op het tooneel komende,
trekken hunne sabels.

WILLIAMS tegen FLORESTAN.

'k Neem u gevangen. Gy moogt niet van hier vertrekken.

FLORESTAN.

Gy my gevangen?..

WILLIAMS.

Ja.

FLORESTAN.

Wat durft ge my ontdekken?

Vermeeten, hoe!... wat snood verraad.

Z A N G.

WILLIAMS, RIDDERS.

Dat men, op 't oogenblik Richard ons overgeev'

Dat niemant ons weêrftreev'.

FLORESTAN.

Nooit geef ik u den vorst; 'kben niet zo laf van hart.

*De Ridders en Officieren geleiden FLORESTAN, terwyl
WILLIAMS aan de andere zyde vertrekt om zic' by
den Landrechter en Blondel te voegen.*

*Het tooneel word veranderd en verbeeld het fortres. Men
is reeds bezig het zelve te bestormen. BLONDEL in
deszelfs blindemans gewaad en WILLIAMS bemoedi-
gende aanvallers. BLONDEL gevaar wordende dat
de verdedigers in het fortres sterker in getal worden,*

E

waar.

Derde Bedryf.

66 RICHARD LEEUWENHART,

waardoor zy de stormende menigte te rugge dryven, werpt zyn overkleed weg en vertoond zich in zyn ridderlyk gewaad. Hy gaat een oogenblik tusfchen de zyschermen en komt ten eerften weder te voorschyn aan het hoofd eeniger schansgraavers, met welken hy op den bouwvalligen muur, waarvan hy gesproken heeft, aanvalt. Intusfchen BLONDEL met de zynen bezig is een bresfe. in den muur te maaken, verschynt RICHARD boven op het fortres, die, niettegenstaande ongewapend, zich met de heldhaftigste kloekmoedigheid kwyt om zich zelve van drie gewapenden vry te maaken. Middelerwyl valt de bestormde muur. BLONDEL streeft door de gemaakte bresfe naar den koning; doorsteekt een soldaat en rukt hem den sabel uit de hand, den welken hy RICHARD overgeeft. Zy verdryven de overige soldaaten dewelke tegenstand bieden. Hier na werpt BLONDEL zich aan de voeten van RICHARD, die hem omhelst. Op dit tydftip hoort men zingen

Lang leev' Richard!

Hierna komt MARGARETHA, gevolgd van haaren floet en eene groote menigte op het tooncel. Zy, verneemende RICHARD in vryheid, die door BLONDEL word by de hand geleid, valt, door aandoening in de armen haarer staatjongvrouwen dewelken haar by RICHARD geleiden. Vervolgens verschynt FLORESTAN op het tooneel. De Landrechter en WILLIAMS brengen hem voor

voor de voeten des konings. RICHARD neemt het zyd-
geweer van FLORESTAN, het welk de Landrechtcr
heeft en biedt het hem weder aan. Geduurende deze
verrichtingen wordt 'er een marsch gespeelt.

RICHARD.

ô G: ! die 't hart my griede,
Waard voorwerp van myn tedre oprechte liefde,
MARGARETHA, *weder by haar zelve komende.*

ô Richard ! ô myn vorst ! ô vreugd ?

RICHARD.

De liefde dank ik myne onschatbre zielgereucht.

MARGARETHA, RICHARD, *Blondel*
op Blondel wyzende. *omhelzende.*

't Is door Blendel ; 't is door zyn Uw moed, uw deugd,
deugd,

Dat gy moogt deelen in dees Doet my thans deelen in dees
vreugd. vreugd.

MARGARETHA, RICHARD, BLONDEL.

Liefde en trouwe vrindschapsplicht

Hebben dit verricht.

MARGARETHA, RICHARD, BLONDEL,

FLORESTAN, WILLIAMS, LAURETTE,

ANTONIO, en *CHOR* van MANNEN

en VROUWEN.

Wat blyde dag !... Kon ons ooit meer geluk bestraalen,

Dan men thans erlangen mag.

MARGARETHA. RICHARD, BLONDEL.

't Schoon des rykstroons kan niet haalen

By het heil van dezen dag.

68 RICHARD LEEUWENHART.

MARGARETHA en BLONDEL en CHOOR
 RICHARD. Dat geluk u steeds doe praalen
 Kan ons meer geluk bestraalen. Waar men u aanschouwen mag.

MARG. } Richard leeft weér voor { my }
 RICH. } { u } deez' dag.

BLONDEL, en CHOOR.

BLOND. } 't Is { myn }
 CHOOR. } { een } vorst die, dezen dag,
 Nu weér in luister praalen mag.

MARGARETHA, tegen FLORESTAN en
 LAURETTE.

Dat, daar liefde,
 U beide grievede,
 U thans de trouw binde aan elkaér.

C H O O R.

Gelukkig paar!

MARGARETHA.	RICHARD.	BLONDEL.
't Is vriendschapdiemy smarte,	't Is vriendschap die myn smarte.	Streelede ooit een daad myn harte,
Verkeerde in 't grootst vermaak.	Verkeerde in 't grootst vermaak.	Door ongemeen ver- maak.
Dat nu de liefde ons harte	Myn schoone aan- vaart myn harte	't Is nu 'k, ó vorst! uw smarte
Voor altydstreele en 't blaak!	Daar ik in liefde blaak.	Door plichtbetrach- ting slaak.

MARGARETHA en BLONDEL en
 RICHARD. CHOOR.

Kan ons obit meer geluk be- Dat geluk u steeds doe praalen.
 straalen Waar men u aanschouwen mag.

MARG. } Richard leeft weér voor { my }
 RICH. } { u } deez' dag

ALLEN.

't Is een vorst enz.

Einde van het derde en laatste Deel.